

Sygn. akt I C 452/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Domian

Protokolant st. sekr. sąd. Agnieszka Radecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 maja 2014 r. w O.

sprawy z powództwa **D. D. i M. D.**

przeciwko (...) **SA V. (...) w W.**

o zapłatę 5 043,56 zł

orzeka:

1. zasądza od pozwanego (...) SA V. (...) w W. solidarnie na rzecz powodów D. D. i M. D. kwotę 2768,76 zł (dwa tysiące siedemset sześćdziesiąt osiem złotych 76/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 listopada 2011r. do dnia zapłaty;
2. umarza postępowanie w zakresie kwoty 103,44 zł;
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
4. nakazuje pobrać od powodów D. D. i M. D. łącznie oraz od pozwanego (...) SA V. (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa Kasa Sądu Rejonowego w O. kwoty po 234,92 zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;
5. zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 1125 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania;
6. pozostałe koszty postępowania między stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 452/13

UZASADNIENIE

W dniu 17.5.2013r. pełnomocnik D. D. i M. D. wniósł pozew przeciwko (...) Związkowi (...) w W. (obecnie (...) SA V. (...) w W.) z żądaniem zasądzenia od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwoty 5043,56 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12.11.2011r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wyjaśnił, że powodowie są współwłaścicielami samochodu marki F. (...) FX G. nr rej. (...) rok prod. 2004, który był ubezpieczony z tytułu AC w pozwanym TU na okres od 27.2.2011r. do 26.2.2012r. z sumą ubezpieczenia 21000 zł. Wskazał, że w dniu 11.10.2011r. miała miejsce kolizja drogowa, w której pojazd powodów został uszkodzony; w dniu kolizji powodowie zgłosili szkodę ubezpieczycielowi. W dniu 13.10.2011r. pojazd został oddany do naprawy w warsztacie M. (...) B. M., P. M. sc.

Decyzją z 25.10.2011r. pozwany odmówił odszkodowania z powodu braku w aktach szkody dowodu prawa jazdy kierującego. Po złożeniu odwołania przez powoda, pozwany po 2 miesiącach przyznał w dniu 16.1.2012r. odszkodowanie w wysokości 8100,47 zł.

Powodowie wskazali, że naprawa pojazdu kosztowała łącznie 12232,27 zł (wraz z kosztem badań) i składały się na nią prace i części wymienione w fakturach VAT nr nr:

(...) z 28.3.2012r. – na kwotę 8670,23 zł

(...) z 6.4.2012r. - na kwotę 3562,04 zł

(...) z 29.3.2012r. Na kwotę 94 zł

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił kwotę (...),71 z faktury (...).

Powodowie twierdzili, że w związku z długotrwałym przestojem pojazdu w zakładzie naprawczym, wywołanym opieszałością ubezpieczyciela, mechanicy zalecili wymianę i sprawdzenie podzespołów pojazdu, które przed szkodą były sprawne i niedawno wymienione przez powoda. Dodatkowo, po przestoju należało przeprowadzić dodatkowe badania techniczne samochodu, na które pojazd został skierowany przez (...); koszt tych badań wyniósł 94 zł. Pełnomocnik powoda wskazał, że w zakresie roszczenia o zapłatę kwoty 3562,04 zł (tj. koszty powstałe w związku z przestojem pojazdu) podstawę prawną roszczenia stanowi art. 471 kc. Podnosił, że pozwany niewłaściwie wykonał umowę, albowiem odmówił wypłaty odszkodowania w terminie określonym w § 15 ust. 7 i 8 owo.

W toku postępowania pełnomocnik powodów cofnął pozew w zakresie kwoty 103,44 zł za zrzeczeniem się roszczenia. (k. 81)

Ostatecznie (v. załącznik do protokołu (k. 156-161) powodowie wnosili o zasądzenie kwoty **4940,12 zł**, na którą składają się:

- 343,92 zł (różnica w wartości reflektora przyjętej przez pozwanego a wynikającej z faktury (...)) - na podstawie umowy ubezpieczenia AC,
- 3562,04 zł – wynikająca z faktury (...) – na podstawie art. 471 kc,
- 94 zł – koszt dodatkowych badań – na podstawie art. 471 kc.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych. Pełnomocnik pozwanego kwestionował odpowiedzialności pozwanego co do zasady i co wysokości, w tym w zakresie faktury nr (...) – w całości. Nie kwestionował, że strony wiąże umowa ubezpieczenia AC. Podniósł, że pozwany wypłacił powodom kwotę 7386,15 zł, która zdaniem pozwanego w całości zaspokaja roszczenia powodów z tytułu szkody w pojeździe. Wyjaśnił, że pozwany zaakceptował fakturę korygującą (...), za wyjątkiem ceny nabycia reflektora (...) za kwotę 663,68 zł brutto (539,58 zł netto) weryfikując cenę tej części do kwoty 259,97 zł (cena średnia).

Odnosnie faktury (...) na kwotę 3562,04 zł pozwany twierdził, że koszty wskazane w tej fakturze nie pozostają w związku ze szkodą z 11.10.2011r. Pozwany kwestionował, by w wyniku postoju w zakładzie naprawczym uległy uszkodzeniu części wskazane w tej fakturze i kwestionował swoją odpowiedzialność za szkodę, która miała być wynikiem przestoju. Powoływał się na § 7 ust. 8 pkt 16 owo AC .

Pozwany kwestionował również swoją odpowiedzialność za szkodę związaną z dodatkowym badaniem technicznym pojazdu (kwota 94 zł), gdyż nie było objęte umową łączącą strony.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. D. i M. D. są współwłaścicielami samochodu marki F. (...) FX G. nr rej. (...) rok prod. 2004. Przedmiotowy pojazd został ubezpieczony z tytułu AC w (...) SA V. (...) (obecnie (...) SA V. (...)) na okres od 27.2.2011r. do 26.2.2012r. z sumą ubezpieczenia 21000 zł. (polisa k. 8-10)

W dniu 11.10.2011r. miała miejsce kolizja drogowa, w której pojazd powodów został uszkodzony. W dniu kolizji powodowie zgłosili szkodę ubezpieczycielowi. W dniu 13.10.2011r. pojazd został oddany do naprawy w warsztacie M. (...) B. M., P. M. sc.

Decyzją z 25.10.2011r. pozwany odmówił odszkodowania z powodu braku w aktach szkody dowodu prawa jazdy kierującego. (k. 16)

W piśmie z dnia 18.11.2011r. ubezpieczony odwołał się od przedmiotowej decyzji (k. 17).

Ostatecznie pozwane TU uznało i powodom w dniach 10.5.2012r. i 13.6.2013r. odszkodowanie w łącznej wysokości (...),15 (decyzje k. 28-29, 31-32; dowody przelewu k. 49).

D. A. D. za pośrednictwem poczty elektronicznej monitorował proces rozpoznawania szkody przez ubezpieczyciela (k. 19-21, 24-27)

W związku z długotrwałym przestojem pojazdu w zakładzie naprawczym, wywołanym opieszałością ubezpieczyciela, konieczne była wymiana i sprawdzenie podzespołów pojazdu, które przed szkodą były sprawne i niedawno wymienione przez D.A. D.. (opinia biegłego Z. C.; faktura k. 11-13; zeznania powoda D. A. D.; zeznania świadka K.) Pracownik M. (...) zalecił wymianę i sprawdzenie pojazdu, według kosztorysu na kwotę brutto 4272,43 zł. (zlecenie warsztatowe k. 30)

Także z powodu długotrwałego przestoju przedmiotowy pojazd został poddany dodatkowemu badaniu technicznemu, na które został skierowany przez (...); koszt badania wyniósł 94 zł. (faktura (...) z 29.3.2012r. k. 14; opinia biegłego Z. C.)

M. (...) B. M., P. M. wystawiła faktury VAT nr nr:

(...) z 28.3.2012r. – na kwotę 8670,23 zł k. 87

(...) z 6.4.2012r. - na kwotę 3562,04 zł (k. 11-13)

oraz fakturę korygującą (...) na kwotę 1034,16 zł (k. 60)

(...) Związek (...) połączył się z (...) SA V. (...) w ten sposób, że cały (...) SA został przeniesiony na (...) SA V. (...). (odpis z KRS k. 45-48)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o:

twierdzenia stron w zakresie, w jakim były bezsporne; niekwestionowane ww. dokumenty bądź ich odpisy; zeznania powodów; opinie biegłego Z. C. k. 92-110, 138-142; zeznania świadka T. K. k. 156-157 .

Sąd zważył, co następuje:

Bezsporne było, że strony wiązała umowa ubezpieczenia AC. Bezsporna była co do zasady odpowiedzialność pozwanego za szkodę powodów powstałą wskutek zdarzenia z 11.10.2011r. Powodów obciążał ciężar dowodu wysokości szkody, zgodnie z art. 6 kc.

Zważywszy, że pozwany przed wszczęciem postępowania wypłacił powodom kwotę 7386,15 zł, a odszkodowanie nie może przekraczać doznanej szkody, maksymalna do uwzględnienia w niniejszym procesie z tytułu umowy

ubezpieczenia AC kwota odszkodowania nie mogła przekroczyć 249,92 zł. Powodowie tymczasem wnosili o zasądzenie z tytułu odszkodowania na podstawie umowy ubezpieczenia AC kwoty 343,92 zł.

Na wniosek pełnomocnika powodów Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu motoryzacji Z. C. (2). Z opinii biegłego k. 92-110 wynika, że wysokość szkody powodów, tj. kosztów naprawy pojazdu związanej ze szkodą z dnia 11.10.2011r. wynosi 7636,07 zł brutto. Wobec zarzutów pełnomocników do opinii biegły uzupełnił opinię (k. 138-142), która stanowi uzupełnienie i doprecyzowanie wniosków pierwszej opinii pisemnej i łącznie stanowią spójny, logicznie uzasadniony i z tego względu przekonujący dowód. Opinia biegłego zdaniem Sądu może stanowić co do zasady podstawę wiążących ustaleń Sądu, albowiem została należycie uzasadniona i wyjaśniona; opinia uzupełniająca nie była kwestionowana przez strony.

Zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę treść opinii, zasadne jest co do zasady roszczenie powodów w części dotyczącej uzupełnienia kwoty odszkodowania za reflektor. Powodowie dochodzili z tego tytułu kwoty 343,92 zł (pозwany wypłacił w tym zakresie odszkodowanie w wysokości 319,76 zł, a cena reflektora wynika z faktury k. 11-12, tj. 663,68 zł). Z opinii biegłego wynika, że rzeczoznawca pozwanego ten reflektor pominął, a zdaniem biegłego z dużym prawdopodobieństwem należy przyjąć, że uległ uszkodzeniu podczas przedmiotowego zdarzenia. Ponieważ jak wyżej wskazano odszkodowanie nie może przekraczać wysokości szkody i biorąc pod uwagę wypłaconą dotychczas kwotę 7635,07 zł, Sąd uwzględnił roszczenie w kwocie 249,92 zł. Brak podstaw, by przyjąć – za pozwanym – cenę średnią. Celem umowy ubezpieczenia AC jest pokrycie pełnej, rzeczywistej szkody.

Natomiast odnośnie roszczenia powodów o kwotę 3562,04 zł – z tytułu szkody powstałej wskutek nienależytego wykonania przez pozwanego umowy ubezpieczenia AC - zdaniem Sądu jest ono zasadne do kwoty 2424,84 zł **(...),04 – 588,69 zł** tarcze hamulcowe tylne wraz z kompletem klocków hamulcowych wraz z robocizną - **548,51 zł** - akumulator = **2424,84 zł**.

Zgodnie z art. 471 kc, dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W art. 471 kc zawarte jest domniemanie, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania nastąpiło na skutek okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność. Tym samym na dłużnika przerzucony został obowiązek wykazania, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania nastąpiło na skutek okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zdaniem Sądu w świetle materiału dowodowego nie może budzić wątpliwości, że zwłoka pozwanego - nieuzasadnione niepodjęcie decyzji w terminie wynikającym z art. 817 par 1 kc i błędne zakwalifikowanie najpierw szkody jako całkowitej - była wyłączną przyczyną przestoju pojazdu i przystąpienia do naprawy dopiero po kilku miesiącach od zdarzenia ubezpieczeniowego, co stanowiło nienależyte wykonanie zobowiązania wynikającego z umowy ubezpieczenia AC. Konsekwencją nienależytego wykonania umowy przez pozwanego było powstanie szkody powodów. Pozwany nie wykazał, by powstanie szkody było następstwem okoliczności, za które odpowiedzialności nie ponosi. (co do odpowiedzialności ubezpieczyciela za szkodę nie będącą szkodą objętą umową ubezpieczenia zob. np. wyrok SA w K.z 17.5.2013r. V Aca 108/13, lex nr 1322473). Trafnie podnosi pełnomocnik powodów, że zachowanie pozwanego było sprzeczne z art. 354 § 1 kc, który nakłada na dłużnika obowiązek wykonania zobowiązania zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno – gospodarczemu oraz zasadom współzycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje – także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. Nie można też zapominać, że od pozwanego wymaga się podwyższonej staranności (art. 355 § 2 kc).

Z zeznań świadka T. K. k. 156-157 – pracownika warsztatu - wynika jednoznacznie, że jedyną przyczyną długotrwałego oczekiwania pojazdu na naprawę było zachowanie pozwanej. Świadek zeznał, że zakład nie mógł przystąpić do naprawy wcześniej z powodu nie określenia przez ubezpieczyciela zakresu naprawy; ubezpieczyciel najpierw – błędnie – określił szkodę jako całkowitą – a potem zmienił szkodę na częściową. Z zeznań świadka wynika, że działania warsztatu były podjęte niezwłocznie po otrzymaniu od pozwanego informacji o wyrażeniu zgody na naprawę; sama naprawa trwała ok. 3 tygodni. Dalej z zeznań świadka wynika, że po wstawieniu do warsztatu, przed naprawą

blacharską pojazd działał, a po naprawie pojawiły się problemy z elektryką, drżenie kierownicy, akumulator nie był sprawny. Mimo pomyłki świadka co do okresu oczekiwania pojazdu na naprawę, zdaniem Sądu jego zeznania są wiarygodne i dowodzą, że konieczność naprawy, której zakresy określa faktura nr (...) (za wyjątkiem akumulatora i klocków tylnych) wynika wyłącznie z nienależytego wykonania umowy przez pozwaną. Pomyłkę świadka należy wytłumaczyć upływem czasu i ilością napraw, którymi świadek zawodowo się zajmuje.

Także z zeznań powodów w charakterze strony (k. 157-158) wynika, że jedyną przyczyną konieczności naprawy po naprawie blacharskiej było zachowanie pozwanej polegające na nieuzasadnieniu opieszałym procesie podejmowania decyzji. Powodowie zeznali nadto, że auto przed kolizją był sprawny, w dobrym stanie. D.A. D.zeznał, że układ hamulcowy przed wypadkiem był praktycznie nowy. Zdaniem Sądu zeznania powodów również zasługują na wiarę, nie zostały bowiem podważone innymi dowodami. W tym miejscu należy wyjaśnić, że Sąd ograniczył dowód z przesłuchania stron do przesłuchania powodów, albowiem co się tyczy strony pozwanej przesłuchani w takim charakterze mogłyby być osoby upoważnione do reprezentacji spółki, które – co nie może budzić wątpliwości – nie posiadają wiedzy na temat umowy wiążącej powodów z pozwaną i roszczeń z niej wynikających.

Następnie Sąd zważył, że z opinii biegłego wynika jednoznacznie, że na skutek przestoju pojazdu zachodziła konieczność wymiany elementów eksploatacyjnych objętych fakturą nr (...) – za wyjątkiem akumulatora. Biegły wyjaśnił, że ponieważ akumulator został zdany nie jest możliwe określenie jego stanu. Dalej biegły stwierdził, że zachodził również związek między koniecznością wymiany klocków i tarcz hamulcowych tylnych a usterką istniejącą w pojeździe przed 11.10.2011r. Biegły przy tym wyjaśnił, że ta przyczyna wymiany była równoległa z koniecznością wymiany z powodu zaawansowanego procesu korozji tarcz hamulcowych. Zdaniem Sądu, w świetle opinii biegłego brak podstaw do uznania, że pozwany ponosi odpowiedzialność za szkodę także w zakresie wymiany klocków i tarcz hamulcowych tylnych oraz akumulatora. Z opinii biegłego wynika bowiem, że nawet gdyby nie doszło do zdarzenia w dniu 11.10.2011r., to i tak zachodziła konieczność wymiany klocków i tarcz hamulcowych tylnych – z powodu usterki istniejącej przed 11.10.2011r. Dlatego też nieuzasadnione jest żądanie powodów co do kwoty 588,69 zł (koszt tarcz hamulcowych tylnych z kompletem klocków hamulcowych wraz z robocizną) – v. opinia uzupełniająca k. 142.

Jednocześnie podkreślić należy, że z opinii uzupełniającej (k. 138-139) wynika, iż inaczej sytuacja wygląda jeśli chodzi o 1 klocek hamulcowy przedni, który mimo tego, że także był wadliwy przed 11.10.2011r., to przed tą datą nie było konieczności jego wymiany, a konieczność wymiany powstała w wyniku przestoju zawinionego przez pozwanego. Biegły wyjaśnił, że konieczność wymiany tarcz hamulcowych wraz z kompletem okładzin ciernych (klocków hamulcowych) wynika z powodu zaawansowanego procesu korozji tarcz hamulcowych, która powstała właśnie wskutek przestoju.

W ocenie Sądu nie zasługuje na uwzględnienie roszczenie powodów również w zakresie wymiany akumulatora (tj. kwota **548,51 zł**). Należy podkreślić, że we wniosku o uzupełnienie opinii pełnomocnik powodów wnosił, by biegły odpowiedział na pytanie, czy istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że akumulator uszkodził się wskutek przestoju. Na tak postawione pytanie biegły odpowiedział w opinii uzupełniającej (k.138), że istnieje prawdopodobieństwo, ale nie określił go jako wysokie (por. opinię w zakresie dotyczącym wymiany reflektora, gdzie biegły określił prawdopodobieństwo, jako duże). Inne dowody nie potwierdziły, by istniał związek przyczynowy między przestojem uszkodzeniem akumulatora, w tym ani dowód z przesłuchania świadka zawnioskowanego przez powodów, ani też dowód z przesłuchania powodów. Wobec tego, bezzasadne byłoby zdaniem Sądu domniemywanie związku przyczynowego. Podkreślić przy tym należy, że łatwe było uniknięcie konieczności wymiany akumulatora (a tym samym szkody), gdyż wystarczyło doładowywać akumulator raz na miesiąc (v. opinia uzupełniająca k. 140). Powodowie byli obowiązani podejmować działania minimalizujące szkodę.

Wyjaśnić nadto należy, że uzasadnione jest przyjęcie, że wysokość szkody odpowiada wysokości cen części nowych, albowiem powodowie nie mieli technicznej możliwości przywrócenia stanu sprzed zdarzeń (tj. sprzed kolizji z 11.10.2011r. i sprzed przestoju). Ponadto, jak trafnie zauważył biegły (k. 139), zastosowanie do naprawy używanych części mających wpływ na bezpieczeństwo ruchu jest co do zasady zabronione.

Dalej Sąd zważył, że zasadne jest także roszczenie powodów o zwrot kosztów dodatkowego badania pojazdu (tj. 94 zł), gdyż pozostaje w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem (przestojem), wskutek którego powstała szkoda. Należy podkreślić, że pozwany nie kwestionował, że zaszła konieczność przeprowadzenia dodatkowego badania wskutek przestojem i że pojazd został skierowany na to badanie przez (...).

W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego odpowiedzialność pozwanego nie budzi wątpliwości, tak w zakresie roszczeń z tytułu umowy AC, jak i odpowiedzialność za szkodę z tytułu nienależytego wykonania umowy ubezpieczenia.

Z tych względów Sąd orzekł jak w I sentencji, w tym w zakresie kwoty 249,92 zł. na podstawie art. 805§1 i 2 pkt 1 kc w zw. z art. 363 kc w zw. z postanowieniami umowy ubezpieczenia AC wiążącej strony, a w zakresie kwoty 2424,84 zł na podstawie art. 471 kc.

Uzasadnione jest zasądzenie odsetek od dnia 12.11.2011r., kiedy to upłynął termin zapłaty świadczenia, a pozwany nie wykazał, by zachodziły podstawy do przyjęcia innej daty wymagalności roszczenia. (art. 817 kc w zw. z art. 481 §1 i 2 kc.), a .

Wobec cofnięcia pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 103,44 zł pkt II Sąd orzekł na podstawie art. 355 kpc w zw. art. 203 kpc.

O kosztach postępowania w pkt pkt 4 i 5 Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc biorąc pod uwagę, że wynik procesu był prawie równy dla stron (powodowie wygrali proces w ok. 55%). Na koszty strony powodowej składały koszty opinii i koszty opłaty sądowej od pozwu.

Z uwagi na prawie równy wynik procesu Sąd zniósł między stronami koszty zastępstwa procesowego.

/-/ A. D.